

instruks for autoriserede optikere. Efter lovudkastet skal en dansk autorisationsordning ikke medføre en eneretsstilling for de autoriserede optikere, idet en sådan ordning anses for at være et alvorligt indgreb i næringsfriheden for nogle danske næringsdrivende, der har udøvet dette fag gennem en årække, men som på grund af manglende uddannelsesmæssige forudsætninger ikke vil kunne komme ind under en autorisationsordning. En dansk autorisationsordning blev derfor foreslået udformet på linie med den svenske ordning, således at autorisationsordningen over for offentligheden alene står som en garanti for en forsvarlig høj faglig standard. I bemærkningerne til lovudkastet giver de danske medlemmer af udvalget dog udtryk for, at det bør overvejes, hvorvidt det vil være muligt og hensigtsmæssigt at gøre refusion af brilleudgifter fra sygekasser eller lignende betinget af, at refraktionsbestemmelse er foretaget af en læge eller autoriseret optiker.

Af udkastet til sundhedsstyrelsesinstruks for autoriserede optikere fremgår, at autoriserede optikere ikke uden lægeordination skal kunne udlevere briller bestemt til børn under 10 år, briller med flerstyrkeglas bestemt til børn under 16 år, eller briller med prismatisk korrektion. Endvidere skal kontaktlinser kun kunne udleveres efter særlige regler fastsat af sundhedsstyrelsen. Endelig skal personer, som må formodes at lide af øjensygdom eller anden sygdom af betydning for synet, af den autoriserede optiker henvises til læge.

Repræsentanterne i udvalget for Den almindelige danske lægeforening, sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet havde som udgangspunkt den opfattelse, at samarbejdet mellem læger og optikere stort set har været tilfredsstillende, og at den nuværende optikeruddannelse må betegnes som fyldestgørende. Når disse medlemmer alligevel kunne anbefale en autorisationsordning, var det ud fra det synspunkt, at man ved opstilling af regler for optikers virke som de i Sverige gældende vil kunne opnå en vis sikkerhed mod, at autoriserede optikere overskrider deres faglige kompetence ved at påtage sig opgaver, der må anses som lægelige. Derimod kunne de danske repræsentanter i udvalget for optikerorganisationerne dengang ikke tilslutte sig en autorisationsordning, idet repræsentanterne for Urmager- og Optikerforbundet samt Optikerforeningen af 1958 ikke mente, at en autorisationsordning vil indebære fordel for publikum eller for specialoptikerfaget, medens repræsentanten for Danmarks Specialoptikerforening ikke fandt, at der med det fremlagte forslag til en dansk autorisationsordning var skabt rimelig mulighed for, at optikerfaget kan opfylde

sin samfundsmæssige funktion. Der blev herved henvist til, at foreningen havde til forudsætning for en autorisationsordning, at der ikke herved foretages indskrænkning i optikernes hidtidige virksomhedsområde gennem fastsættelse af begrænsninger som i Finland og Sverige.

På baggrund af betænkningen vedtog Nordisk Råd på dets 21. session i februar 1973 følgende 2 rekommandationer:

1. *Autorisation af optikere* (Rek. nr. 2/1973) Nordisk Råd rekommanderer regeringerne i Danmark og Norge at gennemføre en autorisationsordning for optikere i lighed med de forslag, som er blevet fremlagt i Nordisk udredningsserie (NU 1970:19).

2. *Nordisk arbejdsmarked for optikere* (Rek. nr. 3/1973). Nordisk Råd rekommanderer det nordiske ministerråd at indføre et nordisk arbejdsmarked for optikere i lighed med de forslag, som er blevet fremlagt i Nordisk udredningsserie (NU 1970:19).

Sagen har herefter i Danmark været genstand for forhandlinger mellem de implicerede myndigheder og organisationer, og der er nu enighed mellem disse om etablering af en autorisationsordning.

Socialministeriet har over for indenrigsministeriet oplyst, at en gennemførelse af en autorisationsordning bør have til virkning, at der kun ydes offentligt tilskud til briller leveret af en autoriseret optiker. Det bemærkes i denne forbindelse, at den offentlige sygesikring indtil juni 1975 generelt ydede tilskud til betaling af briller. De ved lov nr. 200 af 4. juni 1975 og lov nr. 240 af 12. juni 1975 gennemførte ændringer af lov om offentlig sygesikring, hvorefter sygesikringen kun yder tilskud til betaling af briller til børn under 16 år, og de i medfør af den sociale bistandslov fastsatte regler om ydelse af hjælpemidler m. v., hvorefter der alene ydes tilskud til betaling af særligt kostbare og nødvendige brilleglas til personer over 16 år, vil i øvrigt reducere det problem, der ville kunne opstå for optikere, som ikke vil kunne autoriseres, jfr. nedenfor, og som derfor ikke vil kunne levere refusionsberettigede briller. Den stedfunde ændring i refusionsreglerne for briller synes samtidig at aktualisere og styrke behovet for en autorisationsordning, idet de områder inden for optikerarbejdet, der nu vil kunne ydes offentligt tilskud til — det være sig efter sygesikringsreglerne eller efter de i medfør af bistandsloven fastsatte regler — netop er områder, som stiller store kvalitetskrav til optikernes arbejde, og hvor samfundet derfor kan have en betydelig interesse i en garanti for tilstrækkelig god kvalitet.

☞ Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af betænkningens forslag og under hensyntagen til lignende autorisationslove indenfor det danske sund-